

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 18Csp/149/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125209333
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vitteková PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8125209333.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dominikou Vittekovou PhD. v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX A., zastúpeného JUDr. František Komka, advokát, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 150 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania, a to z prisúdenej sumy, v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.11.2025 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 600 eur, ako aj nahradiť jej trovy konania. Žalovaný nárok predstavuje primerané finančné zadostučinenie titulom úspešného uplatnenia práv v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov vo veci 29Csp 184/2024, a za tri určené neprijateľné zmluvné podmienky.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril v tom smere, že skutočnosť, že nevznikli žiadne dôvody na vyvolávanie súdneho sporu v konaní 29Csp/184/2024, okrem generovania trov právneho zastúpenia, je významnou pre toto konanie preto, lebo viac ako 6 rokov (pozn. od konania sp. zn. 15C/505/2015 a konania sp. zn. 11Csp/55/2018) ani žalobca sám, subjektívne nepociťoval čokoľvek, čo by predstavovalo nielen jeho ujmu, ale vôbec akýkoľvek diskomfort ohľadne svojho postavenia s ktorým by vznikla nutnosť podania žaloby (v konaní 29Csp/184/2024). Žalobca teda nebol žiadnymi okolnosťami nútený k podaniu žaloby, pretože nevznikli žiadne také skutočnosti, ktoré by subjektívne pociťoval ako ohrozenie či zneistenie vlastného postavenia. Ak žalobca dospel k záveru o nároku na finančné zadostučinenie v akejkoľvek spojitosti so zmluvou o revolvingovom úvere číslo 8500096475 (ako si teraz uplatňuje podanou žalobou), mohol a mal si ho uplatniť napríklad už v konaní sp. zn. 11Csp/55/2018 (v ktorom si predsa už uplatňoval nárok na primerané finančné zadostučinenie v súvislosti s úverovým vzťahom 8500096475). Prekážkou pre uplatňovanie nároku na finančné zadostučinenie nebola neexistencia rozhodnutia s výrokmi, ako sa uvádzajú v rozsudku zo dňa 07.05.2025, č.k. 29Csp/184/2024 (na ktorý sa žalobca odvoláva v podanej žalobe). Podľa Najvyššieho súdu SR v uznesení z 25. mája 2022 sp. zn. 3Cdo/31/2020 cit. „eurokonformným a k slabšej strane spotrebiteľského vzťahu náležite ústretovým je taký výklad, pri ktorom splnením podmienky úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, zakladajúcej právo spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie podľa čl. I § 3 ods. 5 vety tretej zákona, je vyslovenie sa súdom

o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi v akomkoľvek rozhodnutí v prospech spotrebiteľa (aj vo forme konštatovania porušenia len v odôvodnení rozhodnutia ako otázky predbežnej).“ Žalovaný preto tvrdí, že žalobca mohol a mal si uplatňovať nárok na primerané finančné zadosťučinenie už v konaní vedenom sp. zn. 11Csp/55/2018 (kde bol právne zastúpeným), čiže 1x si mohol právo uplatniť 23.3.2018, čo je deň, kedy podal na súd žalobu v uvedenom konaní. Nakoľko tak nespravil, jeho právo uplatňované aktuálne žalobou v tomto konaní sa premlčalo dňa 23.3.2021, pričom žalovaný namieta toto premlčanie. Zásadnou a významnou okolnosťou je ďalej to, že žalobca doposiaľ žalovanému nevrátil v súvislosti s úverovým vzťahom 8500096475 ani len tú sumu, ktorú od žalovaného reálne prevzal. Celková vyplatená suma : 1350,00 EUR. Uhradená suma 1290,74 EUR, pričom ak by žalobca plnil svoje záväzky aspoň v rozsahu poskytnutej sumy, tak by ju uhradil 2016 a nie s odstupom niekoľkých rokov. Okolnosti, na ktoré žalovaný poukazuje vyššie preukazujú zároveň aj to, že požiadavka na zaplatenie sumy 600,00 EUR je neprimeranou, neopodstatnenou a nezákonnou. Zároveň podľa žalovaného je nutné vziať do úvahy aj to, že žalobca v rámci výkonu svojho práva nepodal jednu žalobu (ktorou by si „chcel usporiadať“ so žalovaným vzájomné vzťahy, ale podáva identické žaloby v rovnaký deň – viď konanie pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 8Csp/184/2024, 11Csp/184/2024 a 8Csp/184/20224), o čom je možné jednoznačne tvrdiť, že taký postup nemá a objektívne nemôže mať iný účel ako je len motivácia v podobe trov právneho zastúpenia a následne uplatňované nároky typu, ako v prípade tohto konania. Ak je účelom viacerých konaní len generovanie procesného nároku na náhradu trov konania, potom nejde o výkon práva na súdnu ochranu. Ak by žalobca reálne sledoval ochranu svojich práv, potom by predsa tak robil jednou žalobou podávanou na súde. Navrhoval, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3. Žalobca zotrvala na svojom nároku a argumentáciu žalovaného považovala za nedôvodnú.

4. Žalovaný právo dupliky nevyužil.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil právny zástupca žalovaného, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil. Preto súd prejednal a rozhodol spor na pojednávaní v neprítomnosti žalovaného v súlade s ustanovením § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

6. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

7. Žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa 16.12.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500096475 (ďalej len „Zmluva z 16.12.2014“) v predmete poskytnutia úverového limitu vo výške 1 500 eur, s uvedením počtu splátok 42, výšky mesačnej splátky 47,43 EUR, celkovej čiastky 2 142,06 eur, RPMN 25,39 %, ročnej úrokovej sadzby 18,08 %, priemernej hodnoty RPMN 36,30 %, vrátane poplatku za poskytnutie úveru 150 eur.

8. Žalobca sa voči žalovanému domáhal určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok zo Zmluvy z 16.12.20242 podanou žalobou na tunajší súd. Vec bola vedená pod sp. zn. 29Csp 184/2024.

9. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 29Csp 184/2024-134 z 7.5.2025 rozhodol cit.:

I. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500096475, zo dňa 16.12.2014 v bode 6. Zmluvy: „Poplatok za poskytnutie úveru: 150,-- eur.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500096475, zo dňa 16.12.2014 v bode 7. Zmluvy, v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500096475, zo dňa 16.12.2014 v článku 8. Sankcie, v bode 8.1., 8.2. a 8.5., v znení: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa

z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“ „Okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 8. ods. 8.1. tejto Zmluvy o RÚ je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 8.1. tejto Zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 8.3. tejto Zmluvy o RÚ.“ „Akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RÚ a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500096475, zo dňa 16.12.2014 v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, Zmluvných dojednaní k Zmluve, v bode 8.2. v časti, v znení: „ Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie 6 pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamihom, kedy dôjde k jej identifikácii Veriteľom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500096475, zo dňa 16.12.2014 v článku 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, Zmluvných dojednaní k Zmluve, v bode 8.3., v znení: „ Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 je povinný oznámiť Veriteľovi okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť plniť záväzky Dlžníka, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 z tejto Zmluvy o RÚ.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v článku I. Predmet Dohody, bod 7.1. Dohody o poskytnutí služieb č. 8500079509, zo dňa 11.9.2014 k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500096475, zo dňa 16.12.2014, v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne Poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení Veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

10. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 12CoCsp/17/2025-223 z 25.9.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.11.2025, bolo o odvolaní žalovaného rozhodnuté takto:

I. Potvrďuje rozsudok vo výroku I., II. a III. a súvisiacom výroku VII. o trovách konania.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

11. Predmetný právny vzťah bol posúdený ako spotrebiteľský a súd aplikoval ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

12. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 11Csp 55/20185-142 z 11.1.2019 bolo žalobcovi voči žalovanému priznané primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50 eur na tom skutkovom základe, že žalobca bol v konaní sp. zn. 15C/505/2015 o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy úspešným. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd predmetný rozsudok zmenil a priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 250 eur, a to rozsudkom č.k. 5Co 47/2019-233 z 28.11.2019.

13. Rozsudok tunajšieho súdu č.k. 8Csp 184/2024 – 75 z 25.3.2025 bolo rozhodnuté o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500079509 zo dňa 11.9.2014 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným.

14. Rozsudok tunajšieho súdu č.k. 11Csp 184/2024 – 82 z 21.3.2025 bolo rozhodnuté o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500108238 zo dňa 24.3.2015 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným.

15. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 108/2024 Z.z. každý spotrebiteľ má právo na primerané finančné zadostučinenie od osoby, ktorá porušila práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa; pri určovaní výšky primeraného finančného zadostučinenia súd prihliada najmä na povahu, závažnosť, spôsob, rozsah, následky, trvanie a okolnosti porušenia práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 108/2024 Z.z., ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30. júni 2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.

16. V predmetnej právnej veci je nepochybné postavenie strán sporu ako dodávateľa a spotrebiteľa, čo plynie aj z rozsudku Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 29Csp 184/2024. Žalovaný v pôvodnom konaní vystupoval ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca ako fyzická osoba pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Aplikujúc režim § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 108/2024 Z. z. (ktorý je v obdobnom znení ako bolo ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného do 30.6.2024), podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti v oblasti na ochranu spotrebiteľa, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto porušil práva spotrebiteľa alebo povinnosti.

18. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadostučinenia je dovoliť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 127/2017).

19. Podľa názoru súdu je základ nároku daný, ak dodávateľ poruší osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne, čo sa v danom prípade nepochybné stalo. Okresný súd Prešov rozsudkom v konaní vedenom pod sp. zn. 29Csp 184/2024 konštatoval porušenie povinností žalovaného, keďže boli určené

neprijateľné zmluvné podmienky (šesť), ktorá zmluva obsahovala. Z obsahu žaloby však nepochybne plynie, že žalobkyňa si uplatňuje touto žalobou primerané finančné zadosťučinenie iba za 3 neprijateľné zmluvné podmienky.

20. Zákon pre priznanie finančného zadosťučinenia nevyžaduje podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezodôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 127/2017). Preto sú námietky žalovaného, že spotrebiteľka vzniknutú ujmu nepreukázala, nedôvodné.

21. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia súd posudzoval konkrétne skutkové okolnosti, prihliadol na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov a na subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp 215/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co 58/2019). Dbal pritom na naplnenie jeho základných funkcií, a to satisfakčnej a sankčnej.

22. V prejednávanom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu žalobcovi ako spotrebiteľovi spočívajúcu v strate finančných prostriedkov, keďže súd posúdil zmluvnú podmienku v časti – poplatok za poskytnutie úveru 150 eur za neprijateľnú.

23. Žalobca však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej práva ako spotrebiteľa, ktoré bol nútený brániť. Neuviedol, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote (tieto napokon ani netvrdil ani nepreukázal). Takýmito negatívnymi dôsledkami, resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napríklad vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/125/ a 32/2020).

24. Keďže žalobca nepreukázal, že konanie žalovaného a následne domáhanie sa určenia troch neprijateľných zmluvných podmienok malo negatívne dôsledky na vznik jeho nepriaznivej majetkovej situácie, ako aj sociálnej situácie v konkrétnom čase, súd s poukazom na okolnosti uvedeného prípadu považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 150 eur.

25. Súd je toho názoru, že čo sa týka výšky finančného zadosťučinenia, považuje jeho výšku v rozsahu 150 eur za 3 určené neprijateľné zmluvné podmienky za primeranú. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na to, že svoje právo úspešne uplatnil žalobou o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Priznané finančné zadosťučinenie je teda vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, tým, že súd určil 3 neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve. Je teda určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a brániť svoje práva v konaní pred súdom a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca, pritom ani nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa nepriznáva právo na finančné zadosťučinenie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

26. Súčasne súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku premlčania vznesenú žalovaným, keďže nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia bol uplatnený v trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie v zmysle ust. § 101 OZ odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz a týmto dňom je deň právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29Csp 184/2024-134 z 7.5.2025 v spojení

s rozsudkom odvolacieho súdu č.k. Krajského súdu v Prešove č.k. 12CoCsp/17/2025-223 z 25.9.2025, teda dňa 10.11.2025. Premlčacia doba začala plynúť nasledujúci deň, teda 11.11.2025 a uplynula by 11.11.2028. Keďže žaloba bola podaná dňa 10.11.2025, bola podaná včas.

27. V tomto smere súd poukazuje na závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/324/2020 z 13.12.2022 cit.: „V danom prípade dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že právo na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vzniká okamihom právoplatného rozhodnutia súdu, z ktorého vyplýva, že spotrebiteľ bol pri súdnej ochrane svojich práv i povinností úspešný; teda v danom prípade okamihom právoplatnosti (4. júla 2014) rozsudku odvolacieho súdu sp. zn. 20Co 39/2013 zakladajúceho okamih, kedy možno prvýkrát objektívne podať žalobu o priznanie primeraného zadosťučinenia na súd (actio nata).“

28. Námietky žalovaného, že nárok je premlčaný, lebo si nárok mohol uplatniť už v súvislosti s úspechom v konaní o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, t.j. už v roku 2018 sú s poukazom na tieto závery nedôvodné. Súd pritom pripomína, že považuje za právne významný výklad Smernice 93/13/EHS rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci C-511/17 z 11.3.2020. Z uvedeného rozhodnutia nesporne vyplýva, že čl. 6 ods. 1 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o žalobe podanej spotrebiteľom o určenie nekalej povahy určitých podmienok uvedených v zmluve, ktorú tento spotrebiteľ uzavrel s predajcom alebo dodávateľom, nie je povinný ex offa a individuálne preskúmať všetky ostatné zmluvné podmienky, ktoré neboli uvedeným spotrebiteľom napadnuté, aby overil, či ich možno považovať za nekalé, ale má preskúmať len tie, ktoré súvisia s predmetom sporu, ako ho vymedzili účastníci konania, hneď, ako má vnútroštátny súd k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel, prípadne doplnené opatreniami na vykonanie dokazovania.

29. Žalovaný v podstate poukazuje na existenciu iných konaní vedených medzi žalobcom a žalovaným. Žiadne konanie identifikované žalovaným v sporoch medzi žalobcom a žalovaným nie je konaním s totožným predmetom konania, ale ide o konania z iných zmluvných záväzkových vzťahov vzniknutých medzi stranami sporu.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP analogicky tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže bol čo do základu plne úspešný a priznaná výška primeraného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesení, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.